

«Viure és buscar el lloc on poder estimar»

Aquesta és una de les frases més conegudes del poeta Joan Margarit, que va morir el dimarts passat, i que visqué part de la seva infantesa a Girona i a Figueres.

En un món on hi ha tanta i tanta gent sola i desconsolada (i encara més en aquest temps marcat pel coronavirus), el poeta Joan Margarit va ser un home d'una gran calidesa humana, que ofería la seva poesia com un instrument de consol molt potent. Per això en una entrevista de desembre passat, aquest gran poeta afirmava que treballava «per consolar gent solitària, amb una eina de consol que es diu poesia». Aquestes paraules del professor Joan Margarit l'apropen al profeta Isaïes, quan exclamava: «Consoleu, consoleu el meu poble, diu el vostre Déu» (Is 40:1). I és que utilitzant la poesia com a consol, i també l'amor, elements que acosten (i molt) Joan Margarit a l'esperança del cristianisme i al missatge de Jesús de Natzaret, feia que aquest poeta afirmés, sense amarguesa ni pessimisme, que «fer-se vell és un avantatge», ja que «l'única cosa que t'interessa és la veritat i la bellesa».

Malgrat el dolor que va marcar la seva vida per la pèrdua de la seva filla, Joan Margarit, que ha mort per un càncer limfàtic i que ha passat per dures i llargues sessions de quimioteràpia, deia que «el més important és que tot aquest temps he estat acompanyat», ja que la seva esposa i ell portaven seixanta anys junts.

Durant el 2020, marcat per la pandèmia, el poeta Joan Margarit ha escrit seixanta poemes, en un any que ell qualificava com a «horrible i meravellós» alhora. Per això amb ironia i amb un fi sentit de l'humor, Margarit deia que en tots els poemes que ha escrit el 2020, «els lectors poden estar tranquils: no hi parlo del coronavirus ni de coses d'aquestes».

Poeta de la veritat, Joan Margarit afirmava que «la poesia és l'activitat humana que necessita més allò que en diem veritat», ja que, com afirmava aquest poeta, «un poema sense veritat no val res». I afegia encara: «El poeta no ha de buscar la bellesa, sinó la veritat». Margarit deia que «escrivint sobre la veritat del meu interior, m'he adonat que consolava el lector». Per això Oriol Ponsatí, director de la Institució de les Lletres Catalanes, ha dit que la poesia de Joan Margarit és molt apropiada per «combatre el desconsol».

En una societat «líquida», caracteritzada pel relativisme, el poeta Joan Margarit reivindicava la cultura de l'esforç i per això afirmava amb valentia, que «les coses que no t'han costat esforç, no tenen valor».

Pels seus bonics, íntims, càlids i entranyables poemes, Joan Margarit ha estat definit com la veu serena, valenta i consoladora. I també com a arquitecte de les paraules.

Després del camí d'aquesta vida, («me n'aniré estimant-vos», ens deia), com a artesà de consol i de veritat per als altres per mitjà dels seus bonics poemes, n'estic segur que Joan Margarit ha arribat a la visió de Déu, veritat absoluta, Déu de consol i d'amor.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/opinio/2021/02/18/viure-buscar-lloc-estimar/1089809.html?utm_source=rss